

جناب آقای سلمان خدادادی

ریاست محترم کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی

سلام و خدا قوت

احتراما: ضمن اعتراض به مصاحبه ۹۵/۶/۲۹ جنابعالی مطالبی چند در خصوص لایحه اصلاح قانون کار خدمتتان عرض می شود امید که مفید واقع شده و به جایگاه نمایندگی مردم و تکالیفی که مردم در مجلس شورای اسلامی بر عهده شما نمایندگان واگذار کرده اند پی برده باشید و خدای ناکرده برخلاف مصالح مردم عمل نکنید ؛ و به قول معمار کبیر انقلاب امام خمینی (ره)؛ ما باید بنیم که این ملتی که مارا به این مقام ها رسانده اند از ما چه می خواهند و ما باید برای آنها چه کنیم و در جایی دیگر می فرماید خیال نکنید که مادولت هستیم و باید مساله ایی را که ما مطرح می کنیم ملت بپذیرد ؛ چه روی مصالحش باشد چه نباشد

جناب آقای خدا دادی این کلمات حکیمانه حضرت امام خمینی (ره) نشان دهنده جایگاه مردم در تصمیم گیریهای یک حکومت و شان و کرامت مردم می باشد که دولت و مجلس بعنوان وکلای مردم مکلف به رعایت آنها هستند و اگر غیر از این باشد حق وکالت و نمایندگی مردم از آنها ساقط می شود و ادامه این نمایندگی نیز غیر قانونی می باشد؛ حال چه شده اگر معاون روابط کار وزارت تعاون و کار و رفاه با توجه به اعتراضات کسترده کارگران به لایحه اصلاح قانون کار دولت و بنا به درخواست نمایندگان واقعی جامعه کارگری خواسته یا نخواستہ اعلام داشته لایحه فوق را از مجلس پس می گیریم شمارا بر آشفته می کند و گفته معاون روابط کاررا نشان از متزلزل بودن یک مقام دولتی در تصمیم گیریها می دانید ؛ آیا این سخن شما بر خلاف سخنان حضرت امام خمینی (ره) نیست؛ چرا که لایحه به اصطلاح اصلاح قانون کار با مصالح جامعه کارگری در تضاد شدید بوده و مطابق خواست آنها نبوده و ضرورت پس گرفتن آن از مجلس به همین دلیل است و شاید هم این

شما هستید که متزلزل هستید و نگران از اینکه مبدا لایحه به مجلس برنگردد یا تغییرات آن در جهت مصالح کارگران باشد چرا که لایحه فوق ضد انسانی و ضد کارگری بوده و دولت یازدهم در کمال تعجب و تاسف به تبعیت از دولت دهم همان لایحه سال ۹۰ را به مجلس ارسال نموده

آقای خدا دادی به قانون کاری که ۲۶ سال پیش تصویب شده و به اینکه با توجه به شرایط امروز جامعه قانون کار نیز باید تغییر کند اشاره کردید؛ سوال اینست شرایط امروز جامعه چگونه شده بعد از انقلاب صنعتی به دلیل پیچیدگی روابط کار و شرایط کار در اثر بزرگتر شدن کارگاهها و نبود حاکمیت اراده در عقد قرارداد کار از جانب کارگر دولتها مکلف به حمایت از کارگران شدند و برای همین قانون کار شکل گرفت چراکه شرایط ظالمانه و ستمگرانه بود و بیم آن می رفت که ادامه این وضع به انفجار در متن جامعه کارگری بیانجامد؛ در واقع اگر شرایط امروز مصالح و منافع کارگران را با خطر جدی مواجه کرده و تغییر باید صورت گیرد ما هم موافقیم با تغییر آنهم با رویکرد حمایت از کارگران ولی شما به صراحت در مصاحبه اظهار داشتید به طور قطع باید حق و حقوق

کارگران در کنار توجه به خواسته های کارفرمایان و دولت رعایت شود! یعنی اولویت خواست کارفرمایان و دولت است بعد اگر تمایلی بود به حق و حقوق کارگران هم توجه می شود؛ که این نوع نگاه متفاوت و دوگانه شما نسبت به مصالح کار و کارگران با اهداف کیمسیون اجتماعی و ریاست آن در تضاد است که می طلبد اعضای کیمسیون برای ریاست جدید کیمسیون چاره ایی بینیدند؛ علی ایحال برای اینکه شعار گونه سخنی نگفته باشیم عرض می کنم لایحه اصلاح قانون کار به دلایل ذیل مغایر با شرع مقدس اسلام؛ قانون اساسی؛ مخالف با مواد ۲۵ و ۷۳ قانون برنامه پنجم توسعه و مغایر با حقوق بنیادین کار سازمان جهانی کار می باشد در واقع لایحه اصلاح قانون کار ضد انسانی و ضد کارگری می باشد و دولت و مجلس حق ندارند یک چنین لایحه ایی را که بدون در نظر گرفتن نظرات؛ محال و منافع کارگران است بررسی یا تصویب کنند و باید هر چه سریعتر عودت شده؛ ابتدا در یک کارگروه تخصصی کارگری و بعد در یک کارگروه تخصصی

متشکل از نمایندگان کارگران؛ کارفرمایان و دولت آن‌هم با تقویت هرچه بیشتر جنبه حمایتی آن از نیروی کار تهیه و به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد.

۱- در آموزه های دینی و شرع مقدس اسلام بیگاری کشیدن از نیروی کار و نپرداختن دستمزد عادلانه و شایسته و در خورشان کارگر یک عمل ضد الهی و ضد دینی معرفی شده و به عنوان نماد ظلم و ستم از آن یاد می شود

۲- وفق بند ۶ اصل ۲ قانون اساسی پایه و بنا و اهداف نظام جمهوری اسلامی را کرامت و ارزش والای انسانی و نفی هرگونه ستمگری و ستم کشی و سلطه گری سلطه پذیری و؛ قسط و عدل و استقلال می داند و همچنین وفق اصل ۳ قانون اساسی تحقق این اهداف با اموری مانند ذیل میسر است؛ ایجاد محیط مساعد برای رشد فضائل اخلاقی؛ آموزش و پرورش رایگان؛ محو هر گونه استبداد و خودکامگی و انحصار طلبی؛ مشارکت عامه مردم؛ رفع تبعیض ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه - پی ریزی اقتصاد صحیح و عادلانه جهت ایجاد رفاه و رفع فقر و رفع محرومیت در زمینه های تغذیه؛ مسکن و کار و بهداشت و تمیم بیمه - تامین حقوق همه جانبه افراد از زن و مرد و ایجاد شرایط قضایی عادلانه برای همه یعنی تساوی عموم در برابر قانون و در اصل ۴۳ قانون اساسی نیز برای تامین استقلال اقتصادی و ریشه کن کردن فقر و محرومیت و بر آوردن نیازهای انسان در جریان رشد با حفظ آزادگی او اقتصاد جمهوری اسلامی ایران را بر اساس ضوابطی به شرح ذیل می داند؛ تامین نیازهای اساسی - تامین شرایط و امکانات کار به منظور رسیدن به اشتغال کامل؛ تنظیم برنامه اقتصادی کشور به صورتی که هر فرد علاوه بر تلاش فرصت برای خودسازی معنوی و شرکت فعال در رهبری کشور و افزایش مهارت و ابتکار داشته باشد و رعایت آزادی انتخاب شغل و عدم اجبار افراد به کاری معین و جلوگیری از بهره کشی از کار دیگری.

حال آقای خدادادی پاسخ دهید؛ چرا اهداف فوق با وجود قانون کار سال ۶۹ تحقق پیدا نکرده آیابه خاطر این نیست که به قانون کار و ظرفیتهای پیاده نشده که جنبه حمایت از نیروی کار به درستی

در آن دیده شده صرفاً با حمایت‌های صاحبان قدرت و ثروت عمل نشده؟ آنوقت باید با توجه به شرایط امروز؛ قانون کار باید آنهم ضد کارگری اصلاح شود؟ آیا مسئولان در ۴ دهه از عمر انقلاب نباید پاسخگو باشند و مسئولیت این همه ظلم رفته به کارگران که ۵۴٪ جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و اینکه نتوانسته‌اند شرایط مثبت و قابل قبولی را رقم بزنند بپذیرند؛ شرایطی که فشارش بر دوش کارگران بوده و بنا هست زیر بار لایحه ضد انسانی و ضد کارگری دولتهای دهم و یازدهم خورد شود جناب آقای خدادادی برای شفاف سازی و روشن شدن و عمق فاجعه به مواردی از لایحه به اصطلاح اصلاح قانون کار دولت اشاره می‌کنم

۱- حذف تبصره ۱ ماده ۷ قانون کار در لایحه اصلاح قانون کار (تعیین حداکثر مدت در قراردادهای کار که جنبه غیر مستمر دارد) تبصره ایی که تاکنون اجرا نشده باید حذف شود؛ چرا؟ شاید شما (آقای خدادادی) و کارفرمایان نگران هستید پس از گذشت ۲۶ سال از تصویب قانون کار سال ۶۹ تبصره ۱ اجرایی شود (شاید وقتی دیگر) و اگر اینچنین است معلوم می‌شود کارفرمایان و سرمایه داران مسیر یک طرفه را برای خودشان در نظر دارند پس دولت و مجلس باید به حمایت از کارگران قیام کنند

در واقع نه تنها بنا نیست قرارداد کار سامان دهی شود بلکه باید منتظر آشفتگی بیشتر در قراردادهای کار و در نهایت نادیده گرفتن اراده کارگر در عقد قرار داد کار و شیوع قراردادهای سفید امضاء؛ قراردادهای کمتر از سی روز؛ افزایش کار ورزی و به عبارتی شاهد افزایش پدیده شوم پیمان کاری (ادم فروش) و استاد شاگردی باشیم

۲- قانونی کردن اخراج نیروی کار با منتفی دانستن حکم بازگشت بکار در مراجع حل اختلاف؛ شنیده‌ها نیز حکایت از آن دارد در هفته‌های اخیر به طور غیررسمی به مراجع حل اختلاف اعلام شده از صدور حکم بازگشت بکار خودداری نمایند؛ البته نمایندگان کارگری به هیچ وجه حق اطاعت از چنین دستور غیر رسمی و حتی رسمی را ندارند و فقط مجاز به تبعیت از قانون هستند

۳- مشروط نمودن حداقل دستمزد به شرایط اقتصادی ؛ بهره وری و افزایش ۱۰ درصد بیشتر به حداقل دستمزد کارگران دارای قرارداد موقت ؛ متفاوت بودن حداقل دستمزد کارآموزان و کارورزان و فارغ التحصیلان دانشگاهی که حکایت از ظلم مضاعف و اوج بهره کشی از کارگران می باشد؛ که مغایر با قانون اساسی و ماده ۳۸ قانون کار و مقابله نامه ۱۰۰ سازمان جهانی کار مبنی بر پرداخت مزد مساوی در شرایط کار مساوی می باشد در واقع می خواهند ماده ۴۱ قانون کار افزایش حداقل دستمزد را که تاکنون درست اجرا نشده بی خاصیت و غیر قابل اجرا بکنند

جناب آقای خدادادی در واقع ره آورد لایحه به اصطلاح اصلاح قانون کار چیزی جز مخدوش نمودن و ظالمانه شدن شرایط کار و روابط کار و از بین رفتن رسیدگی کارگران در مراجع حل اختلاف و کاهش کمی و کیفی تشکلات کارگران نیست و درخواست پس گرفتن آن توسط معاون روابط کار وزارت تعاون ؛ کارورفاه اجتماعی از مجلس نه تنها نشان از متزلزل بودن ایشان نیست بلکه تبعیت از این سخن حکیمانه امام خمینی (ره) و جایگاه قانونی مردم دارد که می فرماید خیال نکنند که ما دولت هستیم و باید مساله ایی را که ما مطرح می کنیم ملت بپذیرد ؛ چه روی مصالحش باشد چه نباشد. بنابراین شما و سایر نمایندگان مجلس شورای اسلامی و دولت محترم نیز مکلف هستید به منظور ادای حق موکلینتان با جامعه کارگری همسو وهم صدا شده و مصالح و منافع آنها را آنگونه که خود می خواهند تصویب و تامین نمایید. والسلام

حسین حبیبی
دبیر کانون